

Sygn. akt I C 166/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 kwietnia 2013 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu – Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR del. Ewa Rudkowska – Ząbczyk

Protokolant: Marcin Guzik

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 19 kwietnia 2013 r. we W.

sprawy z powództwa (...) **Sp. z o.o. sp. k-a w K.**

przeciwko (...) - (...) **Oddziałowi Wojewódzkiemu we W.**

o **zapłatę**

I. zasądza od strony pozwanej (...) - (...) Oddziału Wojewódzkiego we W. na rzecz strony powodowej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowo - akcyjnej w K. kwotę 349 555,20 zł (trzysta czterdzieści dziewięć tysięcy pięćset pięćdziesiąt pięć złotych dwadzieścia groszy) wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 17 października 2009 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od strony pozwanej (...) - (...) Oddziału Wojewódzkiego we W. na rzecz strony powodowej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowo - akcyjnej w K. kwotę 7 217,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

III. nakazuje stronie pozwanej (...) - (...) Oddziałowi Wojewódzkiemu we W. uiścić na rzecz Skarbu Państwa (Sąd Okręgowy we Wrocławiu) kwotę 17 478,00 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu, od uiszczenia której strona powodowa była zwolniona.

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowo – akcyjna z siedzibą w K. w pozwie skierowanym przeciwko (...) (...) Oddziałowi Wojewódzkiemu we W. wniosła o orzeczenie nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym, że pozwany ma zapłacić na jej rzecz kwotę 349 555,20 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 17 października 2009 r. do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania w terminie dwutygodniowym od daty doręczenia nakazu albo w tym terminie wnieść zarzuty.

Uzasadniając swoje żądanie strona powodowa wskazywała, że jej poprzednik prawny – (...) sp. z o.o. z siedzibą w J. zawarła z pozwanym (...) – (...) Oddziałem Wojewódzkim we W. w dniu 29 stycznia 2009 r. umowę o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej – leczenie szpitalne oraz w dniu 4 lutego 2009 r. umowę o udzielanie świadczeń opieki – ambulatoryjne świadczenia specjalistyczne. Realizując powyższe umowy strona powodowa wykonała szereg usług medycznych, za które wystawiła w dniu 2 października 2009 r. faktury VAT nr (...) na kwotę 303 735,00 zł oraz nr (...) na kwotę 48 428,80 zł z terminem płatności na dzień 16 października 2009 r. Strona powodowa wskazywała, że pozwany zapoznał się z powyższymi fakturami oraz załączonymi do nich specyfikacjami wykonanych przez stronę powodową usług medycznych oraz dokonał ich akceptacji. Ostatecznie jednak, pomimo kierowanych przez stronę powodową wezwań do zapłaty, pozwany Oddział (...) nie uregulował należności z przedmiotowych faktur.

Nakazem zapłaty z dnia 15 listopada 2012 r. wydanym w postępowaniu upominawczym w sprawie I Nc 667/12 Sąd Okręgowy we Wrocławiu nakazał stronie pozwanej – (...) (...) Oddziałowi Wojewódzkiemu, aby zapłaciła stronie powodowej kwotę 349 55,20 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 17 października 2009 r. do dnia zapłaty oraz kosztami zastępstwa prawnego w wysokości 7217,00 zł w terminie dwutygodniowym od daty doręczenia nakazu, albo wniosła w tym terminie do tutejszego Sądu sprzeciw. Ponadto Sąd nakazał stronie pozwanej, aby uiściła na rzecz Skarbu Państwa (Sąd Okręgowy we Wrocławiu) kwotę 17 478,00 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu, od uiszczenia której strona powodowa była zwolniona.

Od powyższego nakazu zapłaty strona pozwana wniosła w ustawowym terminie sprzeciw, wnosząc o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od strony powodowej na jej rzecz kosztów procesu według norm przepisanych.

Strona pozwana podnosiła, że zawierając sporne umowy, strona powodowa zobowiązywała się do ich realizacji z zastosowaniem Ogólnych Warunków Umów (OWU), stanowiących załącznik do rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 6 maja 2008 r. w sprawie ogólnych warunków umów o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej. Strona pozwana wskazywała, że (...) Centrum Medyczne (...) najmowało pomieszczenia od M. P., który rozwiązał z powodową spółką umowę najmu ze skutkiem natychmiastowym na dzień 30 czerwca 2008 r. Na mocy wyroku Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze orzeczona została eksmisja (...) Centrum Medycznego (...) z zajmowanych dotychczas pomieszczeń. Strona pozwana podnosiła, że stosownie do § 38 OWU, umowy o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej zawarte pomiędzy (...) a (...) sp. z o.o. wygasły albowiem powodowa spółka straciła tytuł prawny do lokalu, w którym udzielała świadczeń opieki zdrowotnej. W ocenie strony pozwanej, świadczeniodawca powziął wiadomość o utracie tytułu prawnego do lokalu, a zarazem o okolicznościach uniemożliwiających mu realizację zawartych umów z (...), najpóźniej z datą otrzymania pisma komornika z dnia 24 lipca 2009 r., stanowiącego zawiadomienie o wszczęciu egzekucji w celu dokonania eksmisji z lokalu. Strona pozwana wyjaśniła zatem, że nie zapłaciła za świadczenia ujęte w dołączonych do pozwu w fakturach, gdyż dotyczą one okresu, w którym nie obowiązywały między stronami żadne umowy.

Jednocześnie strona pozwana zwracała uwagę na to, że brak jest podstaw do zakwalifikowania zafakturowanych świadczeń jak świadczenia udzielane w stanach nagłych, za które stronie powodowej należałoby się wynagrodzenie. W ocenie strony pozwanej, strona powodowa w dacie wykonywania świadczeń, za które domaga się zapłaty, powinna była wskazać pacjentom innych świadczeniodawców, jako uprawnionych do udzielenia świadczeń w ramach posiadanych umów.

W odpowiedzi na sprzeciw strona powodowa podtrzymała swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie. Powodowa spółka zaprzeczała, jakoby sporne umowy wygasły z uwagi na treść § 38 OWU, tj. wystąpienie okoliczności, za które strona nie ponosi odpowiedzialności, a które uniemożliwiają wykonanie umowy. W ocenie strony powodowej wydanie przez Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w dniu 18 czerwca 2009 r. wyroku, konsekwencją którego był nakaz opuszczenia lokalu przez powoda, nie stanowi okoliczności, która uniemożliwiała dalsze wykonywanie umowy. Pomimo nakazu opuszczenia lokalu świadczenia zdrowotne objęte przedmiotem sporu były na bieżąco realizowane, czego pozwany miał świadomość, albowiem po czerwcu 2009 r. dokonał częściowej płatności za te świadczenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Strona powodowa (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowo-akcyjna z siedzibą w K. powstała wskutek przekształcenia spółki (...) sp. z o.o. w spółkę komandytowo-akcyjną.

(dowód: odpis KRS strony powodowej, k. 104-106)

W dniu 29 stycznia 2009 r. pomiędzy (...) – (...) Oddziałem Wojewódzkim we W.a (...) sp. z o.o. w J. została zawarta umowa o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej – leczenie szpitalne. W ramach tejże Umowy strona powodowa zobowiązała się do udzielania świadczeń w zakresie określonym planem rzeczowo – finansowym, stanowiącym załącznik do umowy. Realizowane przez spółkę świadczenia medyczne miały być finansowane ze środków publicznych.

Zgodnie z § 4 Umowy kwota zobowiązania Oddziału (...) wobec świadczeniodawcy wynosiła maksymalnie 1 908 369,00 zł. Umowę zawarto na okres od 1 stycznia 2009 r. do 31 grudnia 2009 r.

(dowód: umowa nr (...) z dnia 29 stycznia 2009 r. wraz z załącznikami, k. 8-28, 121-141, 266-286)

W dniu 4 lutego 2009 r. między pozwanym (...) Oddziałem Wojewódzkim we W.a (...) sp. z o.o. w J. została zawarta kolejna umowa o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej – ambulatoryjne świadczenia specjalistyczne. Kwota zobowiązania Oddziału (...) wobec świadczeniodawcy z tytułu realizacji umowy miała wynieść maksymalnie 580 924,80 zł. Umowę zawarto na okres od 1 stycznia 2009 r. do 31 grudnia 2009 r.

(dowód: umowa nr (...) z dnia 4 lutego 2009 r. wraz z załącznikami, k. 29-58, 142-171, 234-264)

Zawarcie powyższych umów poprzedzone zostało konkursem ofert przeprowadzonym przez stronę pozwaną. Przystępując do konkursów powodowa spółka złożyła w dniach 17 listopada 2008 r. oraz 10 stycznia 2009 r. oświadczenia, że posiada tytuł prawny do korzystania z lokali lub budynków, w których udzielane będą świadczenia.

(dowód: oświadczenia oferenta, k. 291-302)

Strona powodowa od dnia 30 września 2006 r. najmowała od M. P. lokale użytkowe położone w J. przy ul. (...). Umowę najmu zawarto na okres 10 lat. Z uwagi na powstałe zaległości w płatności czynszu najmu, wynajmujący M. P. pismem z dnia 28 czerwca 2008 r. złożył powodowej spółce oświadczenie o rozwiązaniu umowy najmu ze skutkiem na dzień 30 czerwca 2008 r. Strona powodowa, uznając wypowiedzenie umowy za bezskuteczne, w dalszym ciągu korzystała z przedmiotowych lokali. Wyrokiem z dnia 18 czerwca 2009 r., wydanym w sprawie o sygn. akt V Ga 29/09, Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze orzekł o eksmisji powodowej spółki z najmowanych dotychczas nieruchomości, stanowiących własność M. P..

(dowód: wyrok Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 18 czerwca 2009 r. w sprawie V Ga 29/09, k. 303; zeznania świadka M. P. e-protokół rozprawy z dnia 19 kwietnia 2013 r. od 00:54:13 do 01:02:48; zeznania świadka T. G. e-protokół rozprawy z dnia 19 kwietnia 2013 r. od 01:03: 59 do 01:24:03)

Po wydaniu wyroku eksmisyjnego strona powodowa prowadziła rozmowy z M. P. w sprawie zawarcia nowej umowy najmu lub ewentualnie przedłużenia terminu do opuszczenia spornej nieruchomości. Jednocześnie powodowa spółka poszukiwała nowego lokalu na kontynuowanie działalności w zakresie świadczenia usług medycznych.

(dowód: zeznania świadka T. G., e-protokół rozprawy z dnia 19 kwietnia 2013 r. od 01:03: 59 do 01:24:03)

Pismem z dnia 24 lipca 2009 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Jeleniej Górze S. R. zawiadomił stronę powodową o wszczęciu egzekucji w celu dokonania eksmisji z lokalu użytkowego przy ul. (...) w J..

(dowód: zawiadomienie o wszczęciu egzekucji z dnia 24 lipca 2009 r., k. 304)

W lipcu 2009 r. właściciel nieruchomości zajmowanej przez powodową spółkę, M. P., poinformował (...) – (...) Oddział Wojewódzki we W.o fakcie rozwiązania ze stroną powodową umowy najmu oraz o treści wyroku eksmisyjnego.

(dowód: zeznania świadka T. G., e-protokół rozprawy z dnia 19 kwietnia 2013 r. od 01:03: 59 do 01:24:03)

W dniu 2 października 2009 r. strona powodowa wystawiła faktury VAT nr (...) na kwotę 303 735,00 zł oraz nr (...) na kwotę 48 428,80 zł z terminem płatności 16 października 2009 r. Faktury te obejmowały płatności za świadczenia medyczne zrealizowane przez powodową spółkę we wrześniu 2009 r. w ramach zawartych z (...) Umów nr (...). Wszystkie objęte fakturami świadczenia mieściły się w ramach przyznanych limitów kontaktowych. Obie faktury wraz z przesłaną dokumentacją zostały zaakceptowane przez stronę pozwaną pod względem merytorycznym i formalno – rachunkowym. Pomimo zatwierdzenia ich do wypłaty, strona pozwana nie zapłaciła należności objętych fakturami.

(dowód: faktura VAT nr (...) z dnia 2.10.2009 r. wraz ze specyfikacją, k. 60-64; faktura VAT nr (...) z dnia 2.10.2009 r. wraz ze specyfikacją, k. 65-68; zeznania świadka T. G. e-protokół rozprawy z dnia 19 kwietnia 2013 r. od 01:03:59 do 01:24:03)

Pismem z dnia 9 grudnia 2009 r. strona powodowa wezwała (...) Oddział Wojewódzki (...) we W. do zapłaty na jej rzecz kwoty 690 234,80 zł wraz z ustawowymi odsetkami za zwłokę od dnia wymagalności do dnia zapłaty – w terminie 14 dni od daty doręczenia wezwania. Wskazana w wezwaniu kwota obejmowała między innymi należności za wykonane usługi medyczne, wynikające z faktur VAT nr (...). Po dokonaniu korekty faktur za poprzedni okres rozliczeniowy, strona powodowa pomniejszyła należność z tytułu faktur wystawionych w dniu 2 października 2009 r. o kwotę 2608,60 zł.

(dowód: przesądowe wezwanie do zapłaty z dnia 9.12.2009 r., k. 70, 183; faktura korygująca VAT nr (...) wraz ze specyfikacją, k. 71-72; faktura korygująca VAT nr (...) wraz ze specyfikacją, k. 73-74)

Strona powodowa świadczyła w sposób niezakłócony usługi medyczne w lokalu przy ul. (...) w J. do dnia 13 października 2009 r. Nieruchomość tę strona powodowa opuściła do dnia 15 grudnia 2009 r.

(dowód: zeznania świadka M. P., e-protokół rozprawy z dnia 19 kwietnia 2013 r. od 00:54:13 do 01:02:48; zeznania świadka T. G., e-protokół rozprawy z dnia 19 kwietnia 2013 r. od 01:03:59 do 01:24:03)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo w całości zasługiwało na uwzględnienie.

Z poczynionych przez Sąd ustaleń faktycznych wynika, że świadczenie strony pozwanej, którego spełnienia powódka dochodzi w niniejszym postępowaniu, stanowi żądanie zapłaty wynagrodzenia za świadczenia medyczne spełnione przez stronę powodową zgodnie z Umowami o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej, zawartymi ze stroną pozwaną. Zgodnie z § 14 ust. 1 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 6 maja 2008 r. w sprawie ogólnych warunków umów o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej (Dz. U. z 2008 r., nr 81, poz. 484) pozwany (...) jest zobowiązany do sfinansowania świadczeń udzielonych w okresie rozliczeniowym do kwoty zobowiązania (...) wobec świadczeniodawcy określonej w umowie.

W niniejszej sprawie bezsporne było, że strony zawarły dwie umowy, tj. Umowę nr (...) o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej – leczenie szpitalne z dnia 29 stycznia 2009 r. oraz Umowę nr (...) o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej – ambulatoryjne świadczenia specjalistyczne z dnia 4 lutego 2009 r. Umowy te określały warunki finansowania przez stronę pozwaną świadczeń medycznych udzielanych przez stronę powodową w okresie od 1 stycznia 2009 r. do 31 grudnia 2009 r. Strona pozwana w toku procesu nie miała zastrzeżeń odnośnie sposobu realizacji świadczeń medycznych przez powodową spółkę. Nie kwestionowała również faktu, że powodowa spółka wykonywała te usługi w sposób niezakłócony do połowy października 2009 r., natomiast ostatecznie opuściła zajmowane dotychczas pomieszczenia w połowie grudnia 2009 r. Między stronami sporna była natomiast kwestia, czy na skutek utraty przez powoda tytułu prawnego do lokalu, w którym wykonywane były usługi medyczne, doszło do wygaśnięcia umów zawartych ze stroną pozwaną, a co za tym idzie, czy zaistniały podstawy do zapłaty za świadczenia medyczne udzielone w miesiącu wrześniu 2009 r.

Strona powodowa, zawierając sporne Umowy, zobowiązała się do przestrzegania warunków określonych w ustalanych na dany okres rozliczeniowy zarządzeniach Prezesa (...). Ponadto warunki realizacji spornych umów uszczegółowione zostały w rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 6 maja 2008 r. w sprawie ogólnych warunków umów o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej (Dz. U. z 2008 r., nr 81, poz. 484). Zgodnie z treścią § 38 pkt 2 Ogólnych warunków umów o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej (OWU), stanowiących załącznik do powołanego rozporządzenia, umowa wygasa w przypadku zaistnienia okoliczności, za które strona nie ponosi odpowiedzialności, a które uniemożliwiają wykonywanie umowy. Uznając, że utrata przez powodową spółkę tytułu prawnego do lokalu stanowi jedną z okoliczności, uniemożliwiających jej realizację zawartych umów, strona pozwana podnosiła, że brak jest podstaw

do zapłaty na rzecz powoda należności, objętych fakturami VAT nr (...). Jednocześnie, zdaniem strony pozwanej, powodowa spółka nie mogła wywodzić swoich roszczeń z treści art. 19 ust. 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2008 r., nr 164, poz. 1027 ze zm.). Przepis ten stanowi, że świadczeniodawca, który nie zawarł umowy o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej, ma prawo do wynagrodzenia za świadczenie opieki zdrowotnej udzielone świadczeniobiorcy w stanie nagłym. Wynagrodzenie to uwzględnia wyłącznie uzasadnione koszty udzielenia niezbędnych świadczeń opieki zdrowotnej. Strona pozwana zarzucała, że powodowa spółka nie wykazała, by świadczenia, za które domaga się wynagrodzenia, były udzielane w stanach nagłych, uzasadniających ich sfinansowanie ze środków publicznych.

Zarzuty strony pozwanej nie zasługują na uwzględnienie. Należy zauważyć, że stanowisko strony pozwanej, jakoby utrata przez powodową spółkę tytułu prawnego do lokalu skutkowałą wygaśnięciem spornych Umów, obarczone jest pewnego rodzaju niekonsekwencją, która uwidacznia się w samym twierdzeniu strony co do daty ewentualnego wygaśnięcia tych Umów. Wyrok eksmisyjny jest bowiem wyrokiem o charakterze deklaratoryjnym. Potwierdza on jedynie fakt zajmowania przez określony podmiot lokalu bez tytułu prawnego, czego konsekwencją jest nakazanie temu podmiotowi opuszczenia i opróżnienia lokalu oraz wydania go osobie uprawnionej. Na mocy wyroku eksmisyjnego nie dochodzi do wygaśnięcia stosunku najmu; skutek ten następuje wcześniej, tj. z chwilą wypowiedzenia umowy lub upływu terminu wypowiedzenia, jeżeli takowy został przewidziany, bądź też złożenia przez strony zgodnych oświadczeń o rozwiązaniu umowy ze skutkiem natychmiastowym. Idąc tokiem rozumowania strony pozwanej, że ustanie stosunku najmu pomiędzy M. P.a powodową spółką stanowiło okoliczność uniemożliwiająca stronie powodowej realizację zawartych z pozwanym (...) Umów, należałoby przyjąć, że umowy te, zgodnie z § 19 OWU, wygasły znacznie wcześniej, aniżeli w dacie wydania wyroku eksmisyjnego w sprawie o sygn. V Ga 29/09. Skoro bowiem powodowa spółka utraciła prawo do lokalu przy ul. ul. (...)w J.w czerwcu 2008 r., to konsekwentnie należałoby uznać, że już w tej dacie odpadły podstawy zapłaty stronie powodowej wynagrodzenie za usługi medyczne świadczone do września 2009 r. Tymczasem w 2009 r., aż do września, strona pozwana na bieżąco płaciła za świadczenia objęte fakturami wystawianymi przez powodową spółkę.

W ocenie Sądu fakt utraty przez stronę powodową tytułu prawnego do lokalu nie stanowił okoliczności uniemożliwiającej spółce realizację umów zawartych z (...). Jak wynika bowiem z zeznań świadka T. G., powodowa spółka w sposób nieprzerwany świadczyła usługi medyczne do połowy października 2009 r., realizując zaplanowane wcześniej zabiegi oraz konsultacje medyczne. Świadek podkreślała, że od czasu wypowiedzenia przez wynajmującego umowy najmu, do czasu wydania wyroku eksmisyjnego, sam fakt obowiązywania umowy najmu był między stronami okolicznością sporną. W okresie tym strona powodowa korzystała z najmowanych pomieszczeń, regulując należny z tego tytułu czynsz. W dalszej kolejności świadek wyjaśniała, że już po wydaniu przeciwko powodowej spółce wyroku eksmisyjnego prowadzone były rozmowy z wynajmującym dotyczące przesunięcia terminu opróżnienia lokalu. Termin ten był kilkakrotnie przedłużany właśnie w celu umożliwienia stronie powodowej realizację umówionych zabiegów. Okoliczności te potwierdził w swoich zeznaniach także świadek M. P., przyznając, że strona powodowa sukcesywnie opróżniała wynajmowane od niego pomieszczenia począwszy od października 2009 r. do połowy grudnia 2009 r.

Mając na względzie treść przytoczonych zeznań świadków, jak również stanowisko samej strony pozwanej, która nie kwestionowała faktu realizacji przez stronę powodową świadczeń medycznych do dnia 13 października 2009 r., zdaniem Sądu należy uznać, że w niniejszej sprawie nie zaktualizowały się przesłanki z § 38 OWU, które skutkowałyby wygaśnięciem łączących strony Umów. Utrata przez powoda tytułu prawnego do zajmowanego lokalu, potwierdzona wyrokiem eksmisyjnym wydanym przez Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w sprawie o sygn. V Ga 29/09, nie stanowiła przeszkody do dalszego prowadzenia przez powodową spółkę działalności gospodarczej w dotychczasowym miejscu. Strona powodowa, nie mając tytułu prawnego do zajmowanych pomieszczeń, musiała się wprawdzie liczyć z tym, że właściciel lokalu podejmie działania zmierzające do przymusowego wykonania wyroku eksmisyjnego. Dopóki jednak trwał stan niezakłóconego korzystania przez stronę powodową z lokalu przy ul. (...), dopóty nie można stwierdzić, by zachodziły przeszkody uniemożliwiające jej realizację Umów o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej. O okolicznościach takich, skutkujących wygaśnięciem umów w trybie § 38 OWU, można by było mówić dopiero

wtedy, gdyby powodowa spółka faktycznie opuściła sporną nieruchomość i wydała ją właścicielowi. Wówczas bowiem fizycznie utraciłaby lokal, w którym planowała świadczyć usługi medyczne.

W świetle powyższego, uznając, że świadczenia medyczne objęte fakturami VAT nr (...) zostały zrealizowane na podstawie ważnych i skutecznych Umów łączących strony, Sąd w całości uwzględnił powództwo, zasądzając od strony pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 349 555,20 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 17 października 2009 r. do dnia zapłaty.

Podstawę prawną zasądzenia odsetek stanowiły przepisy art. 481 k.c. w zw. z art. 476 k.c. Dochodzone pozwem roszczenie, wynikające z faktur wystawionych przez powoda w dniu 2 października 2009 r. miało być spełnione w terminie 14 dni od daty wystawienia, tj. do dnia 16 października 2009 r., a zatem od dnia 17 października 2009 r. strona pozwana pozostaje w opóźnieniu w spełnieniu świadczenia.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie powołanych przepisów, orzeczono jak w sentencji.

Sąd oddalił wniosek o dopuszczenie dowodu z wyroku Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 4 czerwca 2012 r. w sprawie o sygnaturze akt I C 69/10 oraz wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 11 października 2012 r. w sprawie o sygnaturze akt I ACa 1007/12, zawnioskowanego przez stronę powodową na okoliczność ważności łączących strony umów o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej. Wskazać bowiem należy, że zgodnie z art. 365 § 1 k.p.c., moc wiążąca orzeczenia odnosi się tylko do treści jego sentencji, a nie uzasadnienia (wyrok SN z dnia 8 czerwca 2005 r., V CK 702/04, Lex nr 402284). Nie mają zatem mocy wiążącej ani poglądy prawne wyrażone w uzasadnieniu orzeczenia ani motywy i ustalenia faktyczne zawarte w uzasadnieniu (wyrok SN z dnia 13 marca 2008 r., III CSK 284/07, Lex nr 380931 wyrok SN z dnia 15 listopada 2007 r., II CSK 347/07, Lex nr 345525). Okoliczność zatem, że w powołanych sprawach o zapłatę Sądy uznały sporne Umowy zawarte między stronami za ważne, nie ma znaczenia dla oceny zasadności powództwa w niniejszej sprawie.

Sąd oddalił również wniosek o przesłuchanie w charakterze strony pozwanej W. N., na okoliczność zakresu zobowiązania stron, podstaw udzielania świadczeń opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, obowiązków świadczeniodawcy wynikających z zawartych umów oraz zasad rozliczania tych świadczeń. W ocenie Sądu wskazane okoliczności, na które miałyby zeznawać W. N. w przeważającym zakresie zostały wykazane innymi dowodami – z dokumentów oraz z zeznań świadków, częściowo natomiast nie miały one znaczenia istotnego dla sprawy (art. 299 k.p.c.).

O kosztach postępowania rozstrzygnięto na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Wysokość zasądzonych na rzecz strony powodowej kosztów zastępstwa prawnego wynikała z treści § 6 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349, z późn. zm.).

Jednocześnie Sąd, stosownie do wyniku sprawy, na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2010 r., Nr 90, poz. 594 j.t z późn. zm.), nakazał uiścić stronie pozwanej na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego we Wrocławiu kwotę 17 478,00 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu, od uiszczenia której strona powodowa była zwolniona.

Z/

1. odnotować,
2. odpis doręczyć:
 - pełnomocnikowi strony pozwanej;

3. kal. 14 dni.

7 maja 2013 r.